

Bacurau

Direcció: **Kleber Mendonça Filho; Juliano Dornelles**

Festival de cinema llatinoamericà

Països: Brasil i França (2019)

Fitxa tècnica <https://sede.mcu.gob.es/CatalogoCAA/Peliculas/Detalle?Pelicula=30120>

Guió Kleber Mendonça Filho, Juliano Dornelles **Fotografia** Pedro Sotero **Música** Mateus Alves, Tomaz Alves de Souza **Interpretació** Udo Kier, Sônia Braga, Jonny Mars, Chris Doubek, Karine Teles, Alli Willow, Brian Townes, Antonio Sa-boia, Barbara Colen, Julia Marie Peterson, Silvero Pereira, Edilson Silva, Thomas Aquino... **Durada** 131 min **Gènere** Intriga, aventures **Llengües** Portuguès, amb subtítols en espanyol

No recomanada per a menors de 18 anys

Sinopsi

En un futur proper. El poble de Bacurau plora la mort de la seva matriarca Carmelita, que va morir als 94 anys. Uns quants dies més tard, els habitants s'adonen que el poble està esborrat del mapa... (FilmAffinity)

Crítica

Una cruïlla d'estils desbordant

Qualsevol cosa és possible en aquest relat lisèrgic, polític, violent i retrofuturista, i aquí rau el plaer del film

A la política de la hibridació de gèneres, res millor que pel·lícules com **Bacurau**, de la qual necessitaríem un parell de línies per definir-la des d'una perspectiva de gènere cinematogràfic.

Els toca gairebé tots sense ser una mescladissa arbitrària. Aquesta curiosa, extravagant i intel·ligent producció brasilera realitzada a mitges per Kleber Mendonça Filho (director de *Doña Clara*) i el debutant Juliano Dornelles, té **textura de 'spaghetti western'** i **factures de cinema d'aventures**, és drama rural i **comèdia lisèrgica**, hi abunden els elements propis del relat fantàstic amb d'altres relacionats amb el realisme màgic, és distòpica i alhora actual (**una metàfora crua del Brasil del dictador Bolsonaro**), té comèdia, escenes 'gore', un narrador musical i una relectura de l'etern tema de la caça de l'home per l'home.

A l'era encara no superada de la postmodernitat de la qual, cinematogràficament, tant s'han beneficiat **Quentin Tarantino** o **els germans Coen**, els dos directors brasilers estableixen, com aquests realitzadors nord-americans, un discurs propi que barreja la refosa dels gèneres populars amb una mirada política.

L'acció s'esdevé a Bacurau, una localitat del sud del Brasil al cartell d'entrada de la qual es pot llegir: 'Si te'n vas, ves-te'n en pau'. De vegades diríem que aquest poble és un somieig, com el 'Brigadoon' de la pel·lícula de Vincente Minnelli. El que passa allà no és normal, però tampoc estrany.

Qualsevol cosa és possible en aquest **relat lisèrgic, polític, violent i retrofuturista**, i aquí rau el plaer del film, en la llibertat de moviments. Tota regla ha de ser oblidada. Mendonça i Dornelles ens expliquen una història concreta que té molt a veure amb la mirada del colonitzador i les arrels culturals, però el que resulta fascinant és la manera de construir una sèrie àmplia de motius i situacions que casen a les mil meravelles.

Quim Casas – elperiodico.com